

NAHUM

Kapittel : **1** 2 3

KAPITTEL 1

Dette er et utsagn om Ninive -- en bok om elkositten Nahums syn.

² En nidkjær og hevnerende Gud er Herren, en hevner er Herren og full av harme; en hevner er Herren mot sine motstandere og en som gjemmer på vrede mot sine fiender.

³ Herren er langmodig, men han er stor i kraft, og ustraffet lar han aldri den skyldige være. I hvirvelvind og storm har Herren sin vei, og skyer er støvet under hans føtter.

⁴ Han truer havet og tørker det ut, og alle elvene gjør han tørre; Basan visner og Karmel, og Libanons blomst visner bort.

⁵ Fjellene skjelver for ham, og haugene smelter, og jorden hever sig for hans åsyn, jorderike og alle som bor der.

⁶ Hvem holder stand for hans harme, og hvem utholder hans brennende vrede? Hans harme strømmer frem som ild, og fjellene styrter sammen for ham.

⁷ Herren er god, et vern på trengselens dag, og han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.

⁸ Men med en overskyllende flom skal han tilintetgjøre grunnen det [Ninive.] står på, og mørket skal forfølge hans fiender.

⁹ Hva er det I tenker ut mot Herren? Han skal gjøre ende på eder; trengselen skal ikke komme to ganger.

¹⁰ For er de enn så sammenflettet som torner og så fulle som deres fullskap kan gjøre dem, så blir de like fullt aldeles fortært som tørr halm.

¹¹ Fra dig [Ninive.] gikk det ut en [Sankerib] som tenkte ut ondt mot Herren, som la op ugudelige råd.

¹² Så sier Herren: Er de enn i full kraft og mange i tall, skal de allikevel bli nedmeiet som de er, og borte er de. Har jeg plaget dig, [Jerusalem] så vil jeg ikke plage dig mere;

¹³ men nu vil jeg bryte det åk han la på dig, og sønderrive dine bånd.

¹⁴ Men om dig [Assyrias konge.] byder Herren så: Det skal ikke mere fødes nogen som bærer ditt navn; av din guds hus vil jeg utrydde både utskårne og støpte bilder; jeg vil gjøre i stand en grav for dig, for du er funnet for lett.

¹⁵ (2:1) Se der på fjellene dens føtter som kommer med godt budskap -- som forkynner fred! Hold dine høitider, Juda, oppfyll dine løfter! For de ugudelige skal ikke mere trenge inn i ditt land, de er alle utryddet.

KAPITTEL 2

(2:2)

Det drar op mot dig en som vil sprede dig til alle kanter; vakt festningen, sku ut på veien, styrk dine lender, samle all din kraft!

² (2:3) For Herren fører Jakobs høihet tilbake likesom Israels høihet, for ransmenn har plyndret dem og ødelagt deres vintrær.

³ (2:4) Hans kjempers skjold er rødfarvede, stridsmennene er klædd i skarlagen, vognene i luende stål på den dag han stiller dem op, og spydene svinges.

⁴ (2:5) På gatene raser vognene avsted, de styrter frem over torvene; de er som bluss å se til, som lyn farer de frem.

⁵ (2:6) Han kommer i hu sine gjæve menn; de snubler under sin gang, de haster avsted til bymuren, men skjoldtaket er reist.

⁶ (2:7) Portene ut mot elvene blir åpnet, og palasset forgår av angst.

⁷ (2:8) Og det står fast: Hun [Ninive fremstilt som en kvinne.] blir avklædd, ført bort, og hennes piker kurrer som duer og slår sig for sitt bryst.

⁸ (2:9) Og Ninive er som en dam full av vann [en folkerik stad.] like fra de dager det blev til. Men nu flyr de. Stans, stans! Men ingen vender sig om.

⁹ (2:10) Røv sølv, røv gull! For det er ingen ende på skattene, en overflod av allehånde kostelige ting!

¹⁰ (2:11) Tomt, tømt, uttømt! -- forferdede hjerter og vaklende knær og verk i alle lender, og alles ansikter er blussende røde.

¹¹ (2:12) Hvor er nu løvenes bolig, det sted hvor de unge løver fortærte sitt rov, hvor løven og løvinnen feredes og løveungen, og det var ingen som skremte dem?

¹² (2:13) Hvor er løven, som røvet til dens unger hadde nok, og myrdet for sine løvinner og fylte sine huler med rov og sine boliger med det den hadde sønderrevet?

¹³ (2:14) Se, jeg kommer over dig, sier Herren, hærskares Gud, og jeg vil brenne dine vogner så de går op i røk, og dine unge løver skal sverdet fortære; og jeg vil utrydde ditt rov av jorden, og dine sendebuds røst skal ikke mere høres.

KAPITTEL 3

Ve blodstaden, helt igjennem full av løgn og vold! Aldri holder den op å røve.

² Smellende svepe og durende hjul og jagende hest og hoppende vogn,

³ fremstormende rytter og luende sverd og lynende spyd og drepte i mengde og dynger av lik! Det er ingen ende på døde kroppar, en snubler over deres døde kroppar,

⁴ til gjengjeld for den mangfoldige utukt som hun drev, hun den fagre og trollkyndige skjøge, som solgte folkeslag ved sin utukt og hele slekter ved sine trolldomskunster.

⁵ Se, jeg kommer over dig, sier Herren, hærskares Gud, og jeg vil dra din kjortelfald op over ditt ansikt, og jeg vil la folkeslag se din blusel og riker din skam,

⁶ og jeg vil kaste skarn på dig og føre vanære over dig og gjøre dig til et skuespill.

⁷ Og det skal skje at hver den som ser dig, skal fly bort fra dig og si: Ødelagt er Ninive! Hvem vil ha medynk med det? Hvor skal jeg søke efter trøstere for dig?

⁸ Mon du er bedre enn No-Amon, [Teben i Egypten] som tronte mellom Nilens strømmer med vann rundt omkring sig, som hadde hav til vern og hav til mur?

⁹ Etiopere i mengde og egyptere uten tall, puteere og libyere var dets hjelp.

¹⁰ Også det måtte gå i landflyktighet som fange, også dets små barn blev knust på alle gatehjørner, og om dets ærede menn blev det kastet lodd, og alle dets stormenn blev

bundet med lenker.

11 Også du skal bli drukken og sanseløs; også du skal søke et vern imot fienden.

12 Alle dine festninger er som fikentrær med tidlig moden frukt; rystes de, så faller fikenene i munnen på den som vil ete dem.

13 Se, det krigsfolk du har hos dig, er som kvinnfolk; ditt lands porter står vidt åpne for dine fiender; ilden har fortært dine bomber.

14 Æs vann til å ha mens du er kringsatt, gjør dine festninger sterke, gå ut i dyndet og stamp i leret, sett teglovnene i stand!

15 Der skal ilden fortære dig, sverdet utrydde dig, fortære dig som slikkerne; du kan gjerne være så tallrik som slikkerne, så tallrik som gresshoppene!

16 Dine kremmere er flere enn himmelens stjerner; slikkerne bredte ut sine vinger og fløi bort.

17 Dine fyrster er som gresshopper, og dine høvdinger ligner en gresshoppesverm som slår sig ned på murene på en kald dag; solen går op, og de flyver bort, og ingen vet hvor det blir av dem.

18 Dine hyrder slumrer, Assurs konge! Dine gjæve menn ligger i ro; ditt folk er spredt på fjellene, og det er ingen som samler det.

19 Det er ingen lindring for din skade, ulægelig er ditt sår. Alle som hører tidenden om dig, klapper i hendene over dig; for hvem gikk ikke din ondskap uavlatelig ut over?

For other languages please go to **www.wordproject.org**